

So de llauna

Un relat de: [Entremons](#)

La mateixa seqüència d'aminoàcids conforma l'epítip que fa sobreaccionar aquest cos hipersensible. Un salt d'aigua d'interleuquines inflamatòries son el diapasó rovellat que fa vibrar la primera nota, esgarrapant un ostinato d'arpa serrada i una cascada de flautes travesseres que es claven al fetge. L'anasarca de l'àrea i del perímetre àrid no és aturable i dispara un inexorable redoble de timbals. És l'increment mil·limètric en l'obertura de les parpelles el solo de trompeta que em mulla les galtes.

Tot és memòria i so de llauna.